

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/25/2018
Identifikačné číslo spisu: 7015201155
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7015201155.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci žalobkyne: A. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XX, F. Z. B., zastúpená: Mgr. Richard Petrov, advokát, so sídlom Františkánska č. 3, Košice, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo 43952-3/2015-BA zo dňa 27.07.2015, o kasačných sťažnostiach žalobkyne a žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09. mája 2017, sp. zn. 6S/116/2015, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovanej zamietla.
- II. Kasačnú sťažnosť žalobkyne odmieta.
- III. Sťažovateľom náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Rozhodnutím číslo 43952-3/2015-BA zo dňa 27.07.2015 žalovaná zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Košice číslo 65860-135/2015-KEM zo dňa 29.04.2015, ktorým pobočka podľa § 99 a § 111 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodla, že žalobkyňa má nárok na náhradu za bolesť v sume 3 850,50 € v dôsledku pracovného úrazu utrpeneho dňa 29.01.2009 a súčasne rozhodla, že žalobkyňa nemá nárok na výplatu tejto náhrady v sume 3 850,50 € a podľa § 236 ods. 1 zákona o sociálnom poistení rozhodla, že žalobkyňa (poškodená) je povinná vrátiť neprávom vyplatenú sumu vo výške 1 051,50 € na účet pobočky.

2. Krajský súd rozsudkom zo dňa 09. mája 2017, sp. zn. 6S/116/2015, zrušil rozhodnutie žalovanej číslo 43952-3/2015-BA zo dňa 27.07.2015 v časti, týkajúcej sa povinnosti žalobkyne vrátiť neprávom vyplatenú sumu 1 051,50 € v súvislosti s pracovným úrazom utrpeneho dňa 29.01.2009. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobkyňu priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

3. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobkyňa utrpela dňa 29.01.2009 pracovný úraz - devastačné poranenie pravej ruky a predlaktia. Predchádzajúce rozhodnutie žalovanej o nároku na bolestné za 452 bodov na základe hodnotenia posudzujúceho lekára MUDr. B. bolo zrušené a vrátené žalovanej na ďalšie konanie rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžso/41/2011 zo dňa 25.08.2011.

4. Sporná bola výška náhrady za bolesť, keď sa žalobkyňa domáhala jej ohodnotenia viac ako 355 bodmi, priznanými znaleckým posudkom. Namietala nesprávny výklad ustanovenia § 10 ods. 8 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zákon o náhrade za bolesť“) a domáhala sa posúdenia bolestného 452 bodmi podľa položiek č. 246b, 239, 243C6 a 159a, zvýšených o 150 bodov ako dvojnásobok počtu bodov podľa položky č. 159a.

5. Krajský súd v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovanej zo dňa 27.07.2015 vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. V. F., ktorý bolesť hodnotil podľa položiek č. 115 - hlboká rana hornej končatiny chirurgicky ošetrovaná 15 bodmi, položky č. 239 - rozsiahla incízia predkolení vpravo 35 bodmi, rozsiahla incízia na stehne 35 bodmi, a rozsiahla incízia na chrbte na účely odobratia kožného štepu 35 bodmi a rozsiahla incízia na pravom ramene 35 bodmi, položkou 246/b - šok stredného stupňa 40 bodmi a položkou 159/f - amputácia ruky 80 bodmi, zvýšená pre komplikované a zdĺhavé hojenie a pre opakované operácie pravej ruky na dvojnásobok, teda 160 bodmi podľa § 9 ods. 6 zákona o náhrade za bolesť, spolu 355 bodmi.

6. Krajský súd poukázal na to, že znalec sa vyjadril aj k výkladu pojmov „amputácia“ a „strata končatiny“, pričom pri traumatickej amputácii dochádza k úplnému oddeleniu časti končatiny, alebo končatina visí na zachovanom zvyšku svalov a kože. V tejto súvislosti poukázal na stanovisko hlavného odborníka pre úrazovú chirurgiu pri Ministerstve zdravotníctva SR, podľa ktorého amputácia a strata končatiny sú v zmysle (na účely) náhrady za bolesť identické pojmy. Podľa názoru krajského súdu znalec postupoval v súlade s § 9 ods. 7 zákona o náhrade za bolesť, keď použil položku 159f - odňatie ruky, a nie položku 159a - exartikulácia v ramennom kĺbe, pretože jednotlivé časti hornej končatiny (rameno, predlaktie, ruka, prsty) sú hodnotené podľa osobitných položiek a žalobkyňa mala v dôsledku úrazu poškodenú hornú končatinu v oblasti zápästia. O správnosti a úplnosti bodového hodnotenia, vykonaného znalcom krajský súd nemal dôvod pochybovať, pretože závery znalca neboli spochybnené žalobkyňou žiadnymi relevantnými dôkazmi.

7. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala aplikácie ustanovenia § 10 ods. 8 zákona o náhrade za bolesť, túto požiadavku krajský súd nepovažoval za dôvodnú, lebo uvedené ustanovenie sa vzťahuje na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

8. Z uvedených dôvodov považoval rozhodnutie žalovanej v časti nároku na náhradu za bolesť v sume 3 850,50 € za súladné so zákonom.

9. Preskúmané rozhodnutie žalovanej v časti výroku o povinnosti žalobkyne vrátiť neprávom vyplatenú sumu 1 051,50 € v súvislosti s pracovným úrazom utrpým dňa 29.01.2009 krajský súd považoval za nesúladné so zákonom. Z administratívneho spisu mal totiž preukázané, že žalobkyňa bola už dňa 26.08.2010 poukázaná náhrada za bolesť v pôvodne priznanej výške 4 902 €. Žalovaná upresnila, že povinnosť vrátiť neprávom vyplatenú sumu 1 051,50 €, rovnajúcu sa rozdielu medzi sumou 4 902 € a sumou 3 850,50 €, uplatnila podľa § 236 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení.

10. Krajský súd dospel k záveru, že v čase prijatia sumy 4 902 € žalobkyňa nemala vedomosť a ani nemohla predpokladať, že náhrada za bolesť v tejto sume jej bola vyplatená neprávom alebo v nesprávnej výške, teda nenaplnila zákonné podmienky uvedené v § 236 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení a preto žalovaná uložením povinnosti vrátiť sumu 1 051,50 € porušila zákon.

11. Z uvedeného dôvodu krajský súd rozhodnutie žalovanej v časti, ktorou bola žalobkyňa uložená povinnosť vrátiť sumu 1 051,50 € ako neprávom vyplatenú, zrušil.

12. Pokiaľ rozhodnutie žalovanej bolo žalobou napadnuté ako celok, teda aj v časti, ktorou žalovaná zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila prvostupňové rozhodnutie pobočky aj v časti, ktorou bolo rozhodnuté, že žalobkyňa nemá nárok na výplatu tejto náhrady v sume 3 850,50 €, v tejto časti krajský súd žalobu zamietol podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), pretože ju nepovažoval za dôvodnú.

13. Rozsudok krajského súdu bol doručený žalovanej dňa 09.08.2017 a žalobkyni (jej právnomu zástupcovi) dňa 16.08.2017.

14. Žalovaná napadla rozsudok v zrušujúcej časti včas podanou kasačnou sťažnosťou dňa 05.09.2017 namietajúc, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP. Poukázala na to, že žalobkyni bol na základe rozhodnutia žalovanej zo dňa 24.06.2010 (rozsudkom NS SR sp. zn. 7Sžso/41/2011 z 25.08.2011 zrušený a vec bola vrátená žalovanej na ďalšie konanie), dňa 26.08.2010 vyplatená náhrada za bolesť v sume 4 902,00 €. Táto suma vychádzala z pôvodne nesprávneho bodového ohodnotenia bolesti na základe prvotne v nesprávnej výške priznanej náhrady za bolesť. Po vrátení veci žalovaná v ďalšom konaní stanovila na odborné posúdenie pojmoslovnej otázky ako aj na ohodnotenie bolesti znalca, ktorý bolesť ohodnotil 365 bodmi, teda počtom bodov nižšie ako bola bolesť ohodnotená predchádzajúcimi rozhodnutiami Sociálnej poisťovne.

15. Namietla, že zrušením rozhodnutia č. BA-83741/2010 zo dňa 24.06.2010 zanikol právny dôvod nároku na náhradu za bolesť vo výške 4 902,00 € a na strane žalobkyne tým došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaná je toho názoru, že dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku NS SR sp. zn. 7Sžso/41/2011 z 25.08.2011, teda dňom 07.11.2011 bolo žalobkyni zrejme že sa jej suma priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím zo dňa 24.06.2010 vyplatila neprávom.

16. Žalovaná sa nestotožňuje s tvrdením krajského súdu, že v čase prijatia sumy 4 902 € žalobkyňa nemala vedomosť, a ani nemohla predpokladať, že suma nie je vyplatená právom alebo v nesprávnej výške. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/57/2015-39 zo dňa 28.01.2016, v ktorom tento súd vyslovil názor, že ak sa žalobca domáhal zrušenia právoplatného rozhodnutia žalovanej z dôvodu, že neboli odstránené rozpory v ním predloženom bodovom hodnotení a kontrolným bodovým ohodnotením posudkových lekárov, potom možno vyvodiť, že žalobca podľa obsahu podanej žaloby musel predpokladať, že vyplatená suma môže byť vyššia alebo nižšia a teda žalobca musel z okolností, ktoré sám vyvolal predpokladať, že suma bolestného mu bola vyplatená vo vyššej sume ako patrila, teda v nesprávnej výške. Súd v uvedenom rozhodnutí skonštatoval, že medzi okolnosťami, z ktorých mohol žalobca toto predpokladať možno zahrnúť aj tú skutočnosť, že právoplatné a vykonateľné rozhodnutie žalovanej je preskúmateľné súdom a teda ak je také rozhodnutie súdom zrušené, zanikol nárok ním priznaný a preto musí predpokladať, že vyplatená suma môže byť vyššia alebo nižšia, a preto musí predpokladať, že môže dôjsť aj k vráteniu neprávom vyplateného nároku.

17. Žalovaná žiadala, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu v ňou napadnutej časti zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

18. Žalobkyňa sa ku kasačnej sťažnosti žalovanej nevyjadřila.

19. Rozsudok krajského súdu napadla kasačnou sťažnosťou aj žalobkyňa a to v časti výroku o zamietnutí jej správnej žaloby vo zvyšku, teda v časti, týkajúcej sa výšky priznanej náhrady za bolesť a v časti výroku o náhrade trov konania.

20. Žalobkyňa namietala, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a to vo vzťahu k hodnoteniu bolesti podľa položky 159f - odňatie ruky - počtom 80 bodov, pod ktoré znalec zahrnul všetky zranenia hornej končatiny, ktoré žalobkyňa utrpela pri pracovnom úraze. Namietla, že znalec v doplnku znaleckého posudku ako aj krajský súd v bode 42. rozsudku zhodne konštatovali, že žalobkyňa utrpela devastačné poranenie pravej ruky a predlaktia, čo podľa jej názoru vylučuje použitie položky 159f a to s ohľadom na ustanovenie § 9 ods. 7 veta druhá zákona o náhrade za bolesť.

Zdôraznila, že nemala poškodenú iba ruku v zmysle časti hornej končatiny od zápastia nižšie, ale aj predlaktie a preto mala byť použitá (aj) položka 159d, ktorá je hodnotená vyšším počtom bodov. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na zvukový záznam z pojednávania dňa 25.04.2017, z ktorého je zrejmé, že znalec pripustil možnosť korekcie bodového hodnotenia s ohľadom na kladené otázky vo vzťahu k správnosti použitia položky 159f, hoci bolo poškodené aj predlaktie.

21. Z uvedených dôvodov žalobkyňa navrhla, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zmenil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, alebo aby ho v tejto časti zmenil, rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Súčasne žiadala, aby jej bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

22. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobkyne poukázala na to, že ustanovenie § 9 ods. 7 veta druhá zákona o náhrade za bolesť berie do úvahy situácie, kedy bodové ohodnotenie viacerých poškodení vzťahujúcich sa na ten istý orgán, nemôže prekročiť bodové hodnotenie za stratu orgánu. Uvedený postup bol zachovaný aj v prípade žalobkyne, kedy znalec použil pre hodnotenie všetkých poranení vzťahujúcich sa na ruku položku aplikovateľnú na odňatie ruky (č. 159f). Rovnako tak konštatoval aj krajský súd v bode 42. rozsudku, keď považoval postup znalca podľa položky č. 159f a nie podľa položky č. 159a za správne.

23. Žalovaná nevidí dôvod na hodnotenie poškodenia zdravia položkou č. 159d - odňatie jedného predlaktia. Žalobkyňa síce utrpela poškodenie aj tejto časti hornej končatiny, avšak toto poškodenie bolo znalcom ohodnotenú položkou č. 115 - hlboká rana hornej končatiny chirurgicky ošetrená. Samotný fakt, že žalobkyňa utrpela devastačné poranenie predlaktia nemá za následok subsumovanie tohto poranenia pod položku, pripúšťajúcu najvyššiu bodovú sadzbu vzťahujúcu sa na túto časť hornej končatiny.

24. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že právny zástupca žalobkyne v pôvodne prebiehajúcim správnom konaní nesúhlasil s kontrolným posúdením bodového hodnotenia posudkovými lekármi Sociálnej poisťovne, ktorí pôvodne použili položku č. 159a; vtedy žiadal priznať bodové hodnotenie za položku č. 324, teda podľa položky určenej na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Nemožnosť takého postupu vyplýva aj z judikatúry najvyššieho súdu, na ktorú krajský súd poukázal v bode 39. rozsudku. Po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia žalovanej rozsudkom 7Sžso/41/2011 v ďalšom konaní právny zástupca žalobkyne upustil od tejto požiadavky a žiadal priznať bodové hodnotenie podľa posúdenia posudkových lekárov v pôvodnom konaní, teda podľa položky č. 159a. Z uvedeného dôvodu sa postup právneho zástupcu žalobkyne javí byť špekulatívny, v snahe otočiť situáciu vo svoj prospech. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na judikát R 99/2011, v zmysle ktorého posudkoví lekári Sociálnej poisťovne nie sú oprávnení zasahovať do bodového hodnotenia znalca.

25. Z uvedených dôvodov žalovaná navrhla, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú a nepriznal žalobkyni náhradu trov konania.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 veta SSP.

27. Žalobkyňa kasačnou sťažnosťou namietala nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom vo vzťahu k hodnoteniu bolesti podľa položky 159f - odňatie ruky - počtom 80 bodov, majúc za to, že vzhľadom na devastačné poranenie nielen pravej ruky ale aj predlaktia mala byť použitá položka 159d, s ohľadom na ustanovenie § 9 ods. 7 veta druhá zákona o náhrade za bolesť.

28. Žalobkyňa, v správnom aj súdnom konaní zastúpená advokátom, sa prvýkrát domáhala hodnotenia bolesti podľa položky 159d až v kasačnej sťažnosti, teda jej kasačná sťažnosť sa opiera o dôvody, ktoré neuplatnila v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohla. Jej kasačná sťažnosť teda smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná. V súlade s § 439 ods. 1 písm. b) SSP a § 459 písm. c) SSP preto kasačný súd kasačnú

sťažnosť žalobkyne odmietol ako neprípustnú.

29. Mimo rámca kasačného konania kasačný súd uvádza, že žalobkyňa ani netvrdila, že by na účely hodnotenia bolesti došlo k amputácii predlaktia alebo stavu obdobnému.

30. Žalovaná v kasačnej sťažnosti namietala, že krajský súd nesprávne právne posúdil otázku povinnosti žalobkyne vrátiť neprávom (naviac) vyplatenú sumu náhrady za bolesť v sume 1 051,50 €. Poukázala na to, že žalobkyni bol na základe rozhodnutia žalovanej zo dňa 24.06.2010 (rozsudkom NS SR sp. zn. 7Sžso/41/2011 z 25.08.2011 zrušený a vec bola vrátená žalovanej na ďalšie konanie) dňa 26.08.2010 vyplatená náhrada za bolesť v sume 4 902,00 €. Táto suma vychádzala z pôvodne nesprávneho bodového ohodnotenia bolesti na základe prvotne v nesprávnej výške priznanej náhrady za bolesť. Dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku NS SR sp. zn. 7Sžso/41/2011 z 25.08.2011, teda dňom 07.11.2011 bolo žalobkyni zrejmé že sa jej suma priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím zo dňa 24.06.2010 vyplatila neprávom. Poukázala pritom na názor, vyslovený v rozsudku na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/57/2015-39 zo dňa 28.01.2016. Na tom základe sa žalovaná nestotožňuje s tvrdením krajského súdu, že v čase prijatia sumy 4 902 € žalobkyňa nemala vedomosť, a ani nemohla predpokladať, že suma nie je vyplatená právom alebo v nesprávnej výške.

31. Kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/57/2015-39 zo dňa 28.01.2016 bol rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžso/90/2016 zo dňa 27.06.2018 zmenený, rozhodnutie žalovanej bolo zrušené a vec bola vrátená žalovanej na ďalšie konanie. V uvedenom rozsudku najvyšší súd vo vzťahu k prepísaniu povinnosti vrátiť neprávom vyplatenú sumu podľa § 236 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení vyslovil: „Odvolačí súd považuje uvedený právny názor žalovanej za nesprávny, nakoľko žalovaná v napadnutom rozhodnutí riadne neodôvodnila, prečo na základe vyššie uvedených skutočností dospela k záveru, že žalobca vedel alebo musel z okolností predpokladať, že mu náhrada za bolesť bola vyplatená vo vyššej sume, ako mu patrila. Žalovaná sa tiež nevysporiadala s preukázaním zavinenia (v úmyselnej či v nedbanlivostnej forme), ktoré sa v danom prípade vyžaduje na vyvedenie zodpovednostného vzťahu voči príjemcovi dávky za účelom uloženia povinnosti vrátiť dávku ako vyplatenú vo vyššej sume. Podklady pre priznanie a určenie výšky dávok vedie pobočka a žalovaná. Ak tieto správne orgány vydajú rozhodnutie o priznaní dávky príjemcovi, treba predpokladať, že si z vlastných podkladov sami zabezpečia a zistia informácie potrebné pre správny výpočet dávky. Nemožno spravodlivo očakávať od každého príjemcu dávky, že bude predpokladať nesprávne určenú sumu prináležiacej dávky. Naopak, možno predpokladať, že dobromyseľný príjemca dávky (ktorý jej priznanie nevymámil uvedením nepravdivých informácií či porušovaním zákonných povinností), bude považovať žalovanou vydané rozhodnutie o priznaní dávky v určitej sume za správne - platí prezumpcia správnosti administratívneho rozhodnutia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1So/80/2010 <. zo dňa 17.05.2011). Okrem toho, odvolací súd je toho názoru, že žalobca v čase vyplatenia dávky nemohol vedieť, že mu je táto vyplatená vo vyššej sume, ako mu patrí. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalovanej a tiež krajského súdu, že táto skutočnosť mu mala byť zrejmá z rozsudku krajského súdu č. k. 6S/80/2012 <.-36 zo dňa 10.04.2014. Zrušenie rozhodnutí zo dňa 04.11.2011 a 29.02.2012 krajský súd odôvodnil potrebou odstránenia rozporov v bodovom hodnotení, ako aj potrebou vydania kontrolného znaleckého posudku. Skutočnosť, že je potrebné doplniť dokazovanie, ešte neznamená, že žalobcovi bola vyplatená dávka neprávom alebo vo vyššej sume, nakoľko práve posúdenie správnosti bodového hodnotenia malo byť predmetom ďalšieho dokazovania, na základe ktorého sa mohlo napríklad aj zistiť, že žalobcovi mala byť priznaná náhrada za bolesť vo vyššej sume (čoho sa v predchádzajúcom súdnom konaní v skutočnosti aj domáhal). Naviac je potrebné pripomenúť, že bolestné v nesprávnej výške bolo priznané rozhodnutím pobočky v spojení s rozhodnutím žalovanej, a to na základe kontroly bodového ohodnotenia posudkovým lekárom žalovanej, takže v predchádzajúcom správnom konaní samotné organizačné zložky Sociálnej poisťovne nepochybovali o tom, že žalobcovi patrilo bolestné ohodnotené na 1 620 bodov (žalobca sa následnou žalobou domáhal bolestného za 1 735 bodov).

Nemožno súhlasiť ani s druhým dôvodom uvádzaným žalovanou, že dňom spísania odvolania žalobcom dňa 16.02.2015 proti prvostupňovému rozhodnutiu sa tento nielen dozvedel o výške dávky poskytnutej vo vyššej sume, ale s touto výškou aj súhlasil. Odvolací súd zastáva názor, že z dikcie § 236 ods. 1

písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. <. vyplýva, že na naplnenie zodpovednostnej schémy uvedenej v tomto ustanovení sa vyžaduje, aby príjemca dávky v čase jej prijatia nebol dobromyseľný, teda že túto dávku prijal napriek tomu, že si bol vedomý alebo mal vedieť, že na jej prijatie v takej výške nie je oprávnený. Dodatočná zmena okolností alebo zistenie nových skutočností nemôže mať za následok vznik povinnosti príjemcu dávky vrátiť ju napriek tomu, že v čase jej vyplatenia bol dobromyseľný v tom, že mu táto dávka v priznanej výške patrí. Výška bodového ohodnotenia bola sporná ešte dňa 16.12.2014, kedy sa konalo pojednávanie na ústredí sociálnej poisťovne“.

32. V danej veci ide o obdobný prípad a kasačný súd sa pridrižiava právneho názoru, vysloveného v rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 9Sžso/90/2016 zo dňa 27.06.2018. Žalobkyňa sa v správnom konaní ako aj v oboch súdnych konaniach domáhala vyššieho bodového hodnotenia a vyššej sumy náhrady za bolesť, ako jej bola priznaná už skoršími rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, resp. následným rozhodnutím žalovanej, ktoré bolo predmetom prieskumu jeho zákonnosti v konaní, vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 6S/116/2015.

33. Vzhľadom na uvedené považoval za správny právny názor krajského súdu, obsiahnutý v bode 44. kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku, a preto kasačnú sťažnosť žalovanej podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

34. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol v súlade s § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP, lebo žalovaná aj žalobkyňa boli v kasačnom konaní neúspešné.

35. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.